

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ
Α. ΒΟΥΤΥΡΑΣ
Α. ΒΕΝΤΟΥ
Γ. ΒΑΦΕΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Εν Γαλατζί, Εδρ. Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας, ἀριθμὸς 23.

Διὰ πᾶσαν αἰτίαν ἀπευθυνόντες τοὺς συντάκτας.

ΣΥΝΑΦΟΜΑΙ

Ἐκαστὸν φύλλον τιμᾶται γρ.100.
Ἐκαστὸν φύλλον τιμᾶται γρ.100.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΙΣ

Ἀγγλία. • πρὸς γρ. 2 τὸν στίχ. Ἐν τῷ διαφύρῳ γρ.10 τὸν στίχ. Ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς ἀποστολῆς πρὸς γρ.100.
Διὰ τὴν ἐγγράφην συνδρομῶν ἴδε τελευταίαν σελίδα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Τὸ ζήτημα τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν τῶν Ἑλλήνων.—Ἡ μεταγωγὴ τῶν οὐδυνῶν καὶ αἱ καινοτομίαι εἰς τοὺς ἀγγλικούς σιδηροδρόμους.—ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ. Γερμανία (ἡ δίκη τοῦ Κούλμαν· τέλος).—Διὰφοροὶ πολιτικαὶ εἰδήσεις.—Ἑλλάς (ἐργασίαι τῆς Βουλῆς).—ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.—Ἐπαρχιακά.—ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ.—ΕΜΠΟΡΙΚΑ.—Τελευτᾶται εἰδήσεις (τηλεγραφήματα).

Κωνσταντινούπολις, 4 νοεμβρίου.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ ΤΩΝ ΉΓΕΜΟΝΙΩΝ.

Τὸ ζήτημα ἐάν καὶ κατὰ πόσον ἡ Ρουμανία καὶ ἡ Σερβία κέκτηνται τὸ δικαίωμα τοῦ συνάψαι ἀπὸ εὐθείας μετὰ τῶν ἐυρωπαϊκῶν κρατῶν ἐμπορικὰς συνθήκας, ἀπασχολεῖ ἤδη ἱκανὸν χρόνον τὴν δημοσιογραφίαν καὶ τὴν διπλωματίαν τῆς Εὐρώπης. Ὡς ἄξιον ἀναγνώσεως, ἀπεδείχθη ὡς τὸ πρῶτον ἐκ τῶν ἐκείνου συνδεδεμένων δημοσιευμένων τὸ κατωτέρω τῆς Ὑψ. Πολυτ. ὑπόμνημα, ἀποσταλὲν ὑπὸ τοῦ υπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν πρὸς τοὺς παρὰ τοὺς ἀνακτοδοῦλους τῆς Βιέννης, τοῦ Βερολίνου καὶ τῆς Πετρούπολεως πρέσβεις τῆς Τουρκίας. Τὸ διπλωματικὸν τοῦτο ἔγγραφο κατὰ μεταφράσιν τοῦ «Νέου Ἐλευθερίου Τύπου» ἔχει ὡς ἑπείτα:

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας πρὸς τὰς αὐτῶν ἐξουχίαι, τοὺς κυρίους «Rasid» πασά, Κιαιμὴ πασά καὶ Ἀριστάρχην βέη.

Ἐν Κων/πόλει τῇ 23 ὁκτωβρίου 1874.
Ἀρτίως ἐδόθημεν ἐγγράφον συνταχθὲν ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν πρώτων βορείων δυνάμεων. Οἱ πρώτοι διεμνηνίσαν τὸν προσβιβασμὸν τῆς Ἀδριατικῆς, Γερμανίας καὶ Ρωσίας, ἐκ μέρους τῶν πρέσβων ἀνεκοινοῦναι μοι ὑπόμνημα ὁμοίωμα ἀπορῶν τὸ δικαίωμα τῶν παραδοσιασμένων Ἑλλήνων τῶν συμφανῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν. Λαμβάνοντες τὴν ἐν αὐτοῖς ἀποστολὴν ὡς ἰσοκρίτους ἀντίγραφον τοῦ ἐγγράφου τοῦτο:

Ἐκ τούτου δηλοῦται, ὡς τοῦτο θέλει ἰδεῖ ἡ ὑμετέρα ἐξουχία, ὅτι καὶ ἀνακτοδοῦλαι τῆς Βιέννης, τοῦ Βερολίνου καὶ τῆς Πετρούπολεως, λαμβάνοντα ὑπ' αὐτῶν τὰ δικαιώματα ὡς ἀπορῶν τὸ δικαίωμα καὶ τὴν θέσιν τῶν Ἑλλήνων διακηρύττουσι διὰ δικαιοσύνης ἵνα συνάψωσι μετ' αὐτῶν ἀπὸ εὐθείας καὶ ἐκδικαστικῶν περὶ τελωνιακῶν δασμῶν, περὶ ναυτιλιακῶν καὶ περὶ τῶν ἐμπορικῶν. Ἐν τούτοις τὸ ἀνακτοδοῦλαι διαβιβασθῶν ἡμεῖς διὰ τὴν συμβατικὴν αὐτῶν οὐδὲν θέλουσι φέρει πολιτικὸν χαρακτῆρα.

Ἡ ἡμετέρα, ἡν ἡ αὐτοκρατορική κυβερνήσις ἐκδικαστικῶν ἐκποδισθῶν ἐκ πᾶσαν πληροφορίαν τῶν τριῶν φίλων καὶ συμμάχων αὐτῆς δυνάμεων, ἐπιβάλλει αὐτῇ τὸ καθήκον τοῦ νὰ ἐκτελέσῃ ὅσον ἐνιστᾷ καὶ αὐτῶν αὐτῶν. Ἡμεῖς ἐπαρκεύσαμεν πάντοτε τὴν ἀρχὴν ταύτην, οὕτως ὥστε καὶ ἐκ κατὰ πρόνοιαν τὸ ἀνακτοδοῦλαι τῆς Βιέννης ἐπρόκειτο ἐν ἀναγκῇ τῆς ἡμετέρας ἐκδικαστικῆς τῆς δικαιοσύνης τῶν Ἑλλήνων τὸ δικαίωμα τοῦ συναλλάττειν ἐμπορικῶν μετὰ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἡ πρώτη ἡμεῶν σκέψις ἦν, τὴν πρῶτον νὰ εὐρεθῇ ἐν μέσῳ ἱκανοποιῶν τὰς περιστάσεις ἀλλ' ἢ ἀπὸ παραβιάσεως τῶν δικαιωμάτων τῆς Ὑψ. Πολυτ.

Ἡ αὐτοκρατορική κυβερνήσις γινώσκει καλλίστα ἐν ἐκτικῇ κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἵπτον ἐμμεσῶς, κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἵπτον σπουδαία συμφέροντα, ἅτινα ἐπηρεάζονται ἐκ τοῦ ζήτηματος τούτου. Ἡ αὐτοκρατορική κυβερνήσις δὲν παραγνωρίζει, ὡς καὶ συμφέρει αὐτῇ τὴν ἀνάγκην, δι' ἧς αἱ δυνάμεις ὑποδεικνύουσιν τὴν πρακτικὴν ἐκείνων ἀποφασίαν ἡ αὐτοκρατορική κυβερνήσις δὲν θέλει λείπει τοῦ ν' ἀποκαθάρσῃ τὴν προπαιθεμένην αὐτῇ ἐκκρίσιν ἡγεμονίας, ἐάν μὴ αὕτη ὑπερβαίνει τὸν σκοπὸν, ὃν προφανῶς πρόκειται νὰ ἐπιτύχῃ.

Ἀναμφιβόλως αἱ τρεῖς δυνάμεις ἀναλαμβάνουσι τὸν διὰ τὴν ἐκείνων ἐκδοχὴν συγχρόνως διὰ τοῦ ἐκείνων διανομιῶν νὰ χαλαρώσῃ τοὺς δεσμούς, τοὺς συνδέοντας τὰς Ἑλλήνων πρὸς τὴν κυρίαρχον αὐτὴν—τὴν δὲ διαβιβάζουσιν ταύτην ἀποδεχόμεθα μετ' εὐχρηστικῆς. Ἀλλ' ἐν τούτοις ἀναγκαζόμεθα νὰ καθυποβάλωμεν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς τὴν ἐρώτησιν, ἐάν καὶ τὸ νῦν τοῦτο κατὰ τῆς παλαιῆς συνθηκῆς πρᾶξις μὴ ἐπενέγκῃ τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα ὡς καὶ πρότερον τραυματικὸν δὲν θὰ ἐπιβλῇ ποτὲ ἡμεῖς, καθ' ἣν ἡ ἀνθρωπίνη θέλῃσι, ἵνα ἀντικαθίστῃ τὴν παλαιὰν ἐκδοχὴν ἐνός βέλους ὑπὲρ δι' ἄλλοτελλήλων παραβάσεων τῶν συνθηκῶν ἐξώκειλε τὴν κοίτης αὐτοῦ.

Ἡ θεωρία αὕτη δὲν ἐρείδειται ποσὺς ἐπὶ σφαλμῶν ἐρημνίας τῆς ἀπαντήσεως τῶν Ἑλλήνων. Γινώσκουμεν τὴν εὐρύτητα τῶν προνομίων, ὡν αὐταὶ ἀπολαύουσιν ὑπὸ τὴν διοικητικὴν καὶ τὴν ἐμπορικὴν ἐπιφύην. Παραδεχόμεθα ὅτι αἱ δυνάμεις ὡν οἱ ὑπεῖκοι συναλλάττονται μετὰ τῆς Μολδαβίας, Βλαχίας καὶ Σερβίας, λαμβάνουσιν ὑπ' αὐτῶν

ψιν τὸ ἰδιαίτερον τῆς θέσεως τῶν Ἑλλήνων οὐδὲν ἥττον ἤθελεν εἶσθαι δυσάρεστον ἡμῖν τὸ νὰ καταλήξῃ τις ἐκ τούτου εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὸ ζήτημα μεταφέρει ὅλους εἰς διάφορον ἔδαφος ἢ τὸ τῶν συνθηκῶν.

Ἐχόντες λόγους ἵνα μὴ ἐξετάσωμεν πρᾶγμα ὑπὸ τὴν ἐπιφύην τοῦ δικαίου καὶ οὕτως ἀπορῶμεν συζητήσιν, ἥτις ἀναμφιβόλως ἥθελεν ἐξανηκάνει ἡμᾶς εἰς τὸ νὰ ἐρωτήσωμεν τὴν γνώμην ἐκείνης τῶν δυνάμεων τῶν ὑπογραφιστῶν τὴν συνθήκην τῶν Παρισίων, ἐξετάζουσαν τὴν ὑπόθεσιν τοῦτον καὶ ὑπὸ ἄλλαν φάσιν, τοῦ νὰ ἐρωτῶσι δηλονότι αἱ κυβερνήσεις τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν Πόλιν. Ἡ ἡμετέρα πρότασις ἀρτίζει προδήλως ἀνοικτὴν τὴν ὁδὸν τῆς νομικῆς ἐξετάσεως, σκοποῦσα μόνον τὴν διευκρίνισιν τοῦ ἀποτελέσματος, ὅτι ἐπιδιώκοντες τὰ τρία ἀνακτοδοῦλαι τοῦ Βεροῦ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν ὑποκείμενων αὐτῶν. Αἱ δυσχερεῖς αἰτίαι ἀναφέρονται εἰς τὴν τακτικὴν ἀνάπτυξιν τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως ἰσχυρῶν καὶ ὠρεμένων υπογραμμάτων, δυνάται κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ὑψ. Πολυτ. ν' ἀρτῶσι παντελῶς, χωρὶς νὰ παραβιάσωσιν οὐδ' ἐπ' ἐλαχίστον αἱ συνθήκαι. Τὴν ἡμετέραν διαγωγὴν ἐν τῷ ζήτηματι τοῦτο ὁδὸς ὡς καθόλου καὶ ἐκτικῆς τὴν τυπικὴν, ὡς φησὶν κατὰ τινες παραδεχόμενοι. Οἱ πρῶτοι πρᾶξις χιλιμετρικῆς (ὁ Γόρτακωρ καὶ Βισμαρκ) καὶ ὁ κύριος Ἀνδρᾶς δυνάται νὰ ἵπαι βέβαιον, ὅτι ἀνωτέρω λόγοι ἐπιβάλλουσιν ἡμῖν τὸ καθήκον τοῦ νὰ μὴ ἐκκλινώμεν ἀπὸ τοῦ σημείου, ὅπου ἀρχήθην ὑπεδείξαμεν Κολακουλῶν ὑπὸ τῆς ἐλπίδος ὅτι αἱ αὐτῶν ὑψηλότητες θέλουσι ἀποδεχθῇ τὴν διαβιβαστὴν ταύτην μετὰ τῆς αὐτῆς ἐλπίδος, μὴ ὅτι καὶ ἡμεῖς ἐκπράξομεν τὰς ἡμετέρας ιδέας.

Παρακαλῶ ἡμεῖς ἵνα ἐκκοινοῦναι τὸ ἔγγραφο τοῦτο τῷ πρῶτῳ ἀρχιγραμματεῖ (ὑπουργῷ τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τοῦ βασιλέως), ἀφίοντες παρ' αὐτῶν καὶ ἀντίγραφον.

Διέσθε κ.τ.λ. (Υπόγ.) ΑΔΡΙΟΥ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΟΔΟΠΟΡΩΝ ΚΑΙ ΑΙ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΓΛΙΚΟΥΣ ΣΙΑΒΟΡΟΜΟΥΣ.

Οἱ οδοί πορῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ τὴν πλήρη κατοχὴν καὶ τὴν διαχείρισιν ἰδιωτικῶν ἐταιρειῶν συγχρόνως προκρίνεται ἀδικαστικῶς καὶ ἑλὰ μετὰ ἀρσενικότητος καὶ ἐκ πρωτοβουλίας παριστάσεως ἀντιθεσιν καταληκτικὴν πρὸς τὴν ἀκρίβειαν ἐν ἡ διατελεῖ ἡ κυβερνητικὴ τῶν ταχυδρομῶν διεύθυνσις.

Τῇ 1845 ὁδεοῖται ὡς ἐκτακτοί ἡ τῶν οδοῦ πορῶν πρὸς ἀπὸ τοῦ 1843, διότι ἡ τῆς κυρίας Ἀγγλίας καὶ τῆς Οὐαλλίας ὁμοῦ συναλλατῆς ἡγεμονία κατὰ τὰ δύο ταῦτα ἐτὴ ἀπὸ 112,500,000 γράμκων εἰς 155,225,000. Ἀλλὰ τῇ 1871 ἡ συναλλατῆς ἀπὸ ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν 10,550,000, 000 γράμκων. Ὑπολογίζεται δὲ διὰ τὸ τρέχον ἐτος εἰς 12,500,000,000. Ἀπὸ τοῦ 1860 μέχρι τοῦ 1873 ἡ πρὸς τοὺς ἄγγλικῶν γραμμῶν προήλθη 100,4, τοῖς ἐκατὸν ἡτοὶ ἀπὸ 694,175,000 εἰς 1,391,875,000 γράμκων. Τὸ εἰς νέας γραμμάς διαπαρήνεν κεφάλαιον κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἀντιστοιχῇ πρὸς αὐτὴν 54,3 τοῖς ἐκατὸν. Αἱ εἰσπράξεις εἰς τὴν μεταγωγὴν τῶν οδοῦ πορῶν περιελάμβανον πλῆθος 82 τοῖς ἐκατὸν ἡ δὲ ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς τῶν ἐμπορευμάτων αὐτῶν 116,6 τοῖς ἐκατὸν. Ἡ δαπάνη κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον ἦν ὑπερβολικῶς συγκριτικῶς πρὸς τὸ καθαρὸν ἐσοδὸν τοῦ κεφαλαίου. Τὰ γενικά ἐξόδα ἤσαν ἀπὸ 329,675,000 γράμκων εἰς 768,825,000 ἡτοὶ 135,1 τοῖς ἐκατὸν ἐνὶ αὐτῇ εἰσπράξεις ἤσαν ἀπὸ 364,473,000 εἰς 674,725,000 γράμκων ἡτοὶ μόνον 85,5 τοῖς ἐκατὸν ὅπου ἀναλογεῖται ὡς 9,5 τοῖς ἐκατὸν ἐπὶ τοῦ καταβληθέντος κεφαλαίου.

Τῇ 1870 τὸ μήκος τῶν σιδηρῶν γραμμῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς χώρας τῆς Οὐαλλίας ἦν 17,668 χιλιόμετρα, ὡς ἀπὸ τῶν ἐκείνων γραμμῶν τούτων μεταβιβάσθαι οδοῦ πορῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ἐτος ἦν 288,632,921 διακομιμένους εἰς 27,004,386 πρῶτης θέσεως, 66,736,823 δευτέρας θέσεως, 194,871,712 τρίτης θέσεως, καὶ 118,110 ἐκ καταβληθέντων οδοῦ πορῶν. Ὁ ἐκείνων ἀριθμὸς τῶν χιλιμετρῶν ἄτινα διεδράμον αἱ ἀμείζοντοισι αἱ φέρουσιν τοὺς ἀνωτέρω οδοῦ πορῶν ἦτο 96,452,267, ἡ δὲ ἐπὶ τῆς κινήσεως ταύτης εἰσπράξεις, 361,890,925 γράμκων. Τῇ 1871 ὁ ἀριθμὸς τῶν οδοῦ πορῶν πρῶτης θέσεως ἤσαν 194,871,712, 152, καὶ δευτέρας θέσεως εἰς 6,274,288 καὶ τῆς τρίτης εἰς 30,557,591.

Ὁ τελευταῖος οὗτος ἀριθμὸς ἔχει σφαλμὸν ἐν ἀπὸ τῆς ἐκείνων σιδηροδρόμων, διότι ἐσχηματίσθη εἰς τοὺς 8 τοὺς μεταφορᾶς τῶν βάνων μεταβολῆς ὁμοειδῶς ἡ ἀρχὴ μὴ μὴ ἀντιπροσώπων τὰς συνεπείας. Ἡ ἐταιρία Μιδλντ, καὶ τῆς μάλιστα σπουδαίων, τῶν μάλιστα τὰς ἐπιχειρηματικῶν καὶ τῶν ἀρίστων διευ-

θυνόντων ἐν τῷ ἡνωμένῳ βασιλείῳ, μετὰ μελέτην ἀκριβῆ τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων ἀπεφάσισε νὰ εἰσαγάγῃ καινοτομίαν τινὰ ἥς τὴν σπουδαιότητα καὶ αὐτὴ ἴσως αὕτη δὲν εἶχεν ἐνδεῶς ἐννοήσει. Ἐπρόκειτο νὰ συμπεριλάβῃ εἰς ὅλας τὰς ἀμείζοντοισι ἀμείζοντες τρίτης θέσεως, τοῦ 5 περ καὶ ἐγένετο τῇ 1 ἰανουαρίου 1872. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι αἱ ἄλλαι ἐταιρίαι δὲν ἐδύναντο νὰ καταλάβωσι τὴν τοῦ Μιδλντ τὴν ἀποκλειστικὴν κάρπωσιν τοῦ πλεονεκτήματος τούτου. Πᾶσαι λοιπὸν αἱ γραμματικὲς ἐταιρίαι συγχρόνως τὴν μεταρρυθμίσειν ταύτην. Τ' ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν ἄλλὰ εὐερέστα. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ ἐτος 1873 μεταβιβάσθαι οδοῦ πορῶν ἐπὶ τῶν Ἀγγλίας 18,296 χιλιμετρῶν ἀνῆλθεν εἰς 401,465,086, ἡτοὶ ἤσαν κατὰ 72,012,140. Ἀλλ' ἡ αὐτῶν εἰς κατὰ πλεονεκτήματα διὰ τὴν τρίτην θέσιν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν οδοῦ πορῶν ἔρσαν εἰς 306,124,106, τῆς δευτέρας θέσεως εἰς 62,866,761, ἡ πρώτη θέσις μετῴχησε 32,474,219, οἱ δὲ προαποτίσταντες συνδρομαὶ ἦσαν νῦν 257,470. Οὕτως λοιπὸν τῇ 1873, ἡ αὐτῶν τῶν οδοῦ πορῶν τῆς τρίτης θέσεως εἰς 81 ἐκατομμύρια ἐν τῷ 1871 τὸ ἀρχαῖον σύστημα τῶν ἐκ λεωφορείων ἀμείζοντοισι αἱ αὐτῶν ἦτο 300,000,000. Ἀλλ' ἡ δὲ τῇ 1873 οἱ οδοῦ πορῶν τῆς δευτέρας θέσεως ἐλαττοῦνται κατὰ 11 ἐκατομμύρια, ἀλλ' οἱ οδοῦ πορῶν οὗτοι μετεβιβάσθαι ἄλλως εἰς τὴν πρώτην ἡ τὴν δευτέραν ἐν τῷ χρόνῳ 73 ἐκατομμύρια νέων οδοῦ πορῶν λαμβάνουσιν εἰσέλθαι τρίτης τάξεως, ἡ ἐλάττωσις τῶν σταθμῶν καὶ ἡ σημαντικὴ ἐκλογὴ ἀμείζοντοισι προῤῥησαν τὴν ἐξαιρέτικαν ταύτην αὐτῶν. Ἀξίον παρατηρήσεως εἶναι ἐνὶ τῷ μεταγωγῇ τῶν οδοῦ πορῶν, ὅτι ἡ μεταφορὰ τῶν ἐμπορευμάτων ἡλαττοῦτο ἐνεκα τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως τῆς ἐπικρατοῦσας καὶ ὅλην τὴν Εὐρώπην. Ἀνάται νὰ ἐρωτηθῇ ὅποια τίς δὲ ἦεν ἡ θέσις τῶν ἐταιρειῶν ὡν αἱ πράξεις ἡλαττοῦτο ἐν τῷ χρόνῳ ἡ δαπάνη ἤσαν, διότι τῇ 1871—1872 συνέβη ἡ ὑπερβολικὴ ὑπερτίμησις τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν μεταλλῶν, ἐν τῇ δὲ καινοτομίᾳ τοῦ Μιδλντ δὲν παρέχετο τοιαύτην ὥλῃσιν εἰς τὴν μεταγωγὴν τῶν οδοῦ πορῶν, ὥσπιν ἦεν αὐτῶν σημαντικὴ τὴν ἐξουσίαν ἔχειν ἀνελαττοῦσιν (καὶ τοῦτο τὸ κυριώτερον) τῆς ἀναλογίας τῶν γενικῶν ἐξόδων τῶν οδοῦ πορῶν ἐν τῷ Μιδλντ καὶ τῶν οδοῦ πορῶν τῶν ἄλλων ἐταιρειῶν. Ὁ Μιδλντ ἔκρινεν τὴν νέαν ταύτην μεταρρύθμισιν ἐπικριτικῶς ἐν τῇ νουθεσίᾳ τοῦ μάλιστα διακρίνουσιν οἰκονομολογῆς τῆς Ἀγγλίας τοῦ κ. Γλάδστωνος, ὅστις πρὸ τινος μηνὸς συνδεδόκει τὴν ἐταιρείαν τῆς μηχανοπορίας τοῦ Λονδίνου (τοῦ ὁμοειδῆ σιδηροδρόμου) τὴν καθήγησιν τῆς δευτέρας θέσεως.

Ἐξαιρέτικα ὅτι μακρὰ οἰκονομολογικῆς πείρας τὸν εἶπεν ὅτι τὸ κράτος, ἡ ἑταιρία ἡτις ἱκανοποιεῖ τὰς ἀνάγκας τῶν πλείονων ἔχει τὴν βελιότητα τῆς ἐπιτυχίας. Ὁ Μιδλντ μὲν ἔλαβε τὰς προσβολὰς καὶ τὰς ἀπαλλὰς τῶν ἀντιθέτων αὐτῷ ἡμεῖς στεθαροὺς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου του. Εὐκταῖ ἡ ἐπιτυχία τοῦ βάρους καὶ τῆς πρωτοβουλίας τῆς κεντρικωτάτης τῶν ἀγγλικῶν γραμμῶν.

Τῇ 1870 αἱ εἰσπράξεις μόνος τῆς μεταγωγῆς τῶν οδοῦ πορῶν ἐπὶ τῶν ἀγγλικῶν γραμμῶν ἀνῆλθον εἰς 361,890,925 γράμκων, ὡν 83,842,025 τῆς πρῶτης θέσεως, 109,108,325 τῆς δευτέρας, 154,430,750 τῆς τρίτης καὶ 14,988,000 διὰ τοὺς προκαταβλήσαντας συνδρομαί. Τῇ 1873 αἱ εἰσπράξεις αὐτῶν ἀνῆλθον εἰς τὸ ποσὸν 448,036,375 ἡτοὶ, 92,190,950 διὰ τὴν πρῶτην θέσιν, 85,953,300 διὰ τὴν δευτέραν, 248,516,525 διὰ τὴν τρίτην καὶ 21,375,000 διὰ τοὺς συνδρομαί.

Ἐξαιρέτικα ἀπὸ τοῦ συνόλου τῶν ἀριθμῶν τούτων εἰς τῇ 1870 ὁ οδοῦ πορῶν ἐπλήθονε κατὰ μέσον ὅρον πρ. 1,25 τὴν θέσιν ἐν τῇ 1873 ἐπλήθονε πρ. 1,116. Ἐκ πρώτης ὁμοῦς ἡ διαφορά αὕτη φαίνεται κατὰ τῶν ἐταιρειῶν ἡ αὐτῶν ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν χιλιμετρῶν ἄτινα διετρέχον αἱ ἀμείζοντοισι καὶ τῇ 1873 συγκριτικῶς πρὸς τὸ τῇ 1870 εἶναι ὡς 8,2, τοῖς 100 ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν οδοῦ πορῶν ἐν τῷ πλεονεκτήματι. αὐτῶν εἰναι 39 τοῖς 100 καὶ τῆς αὐτῶν τῶν εἰσπράξεων, 23,8 τοῖς 100. Ὁ ὅμως, μὲν ὅταν τὴν μεγίστην δόξαιεν χιλιμετρικὴν ἐκτασιν δέον ν' ἀναμνησθῶμεν εἰς τὴν δαπάνην δὲν αὐτῶν ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως ταύτης, τοῦ προσωπικοῦ καὶ τοῦ ὕλικου μὴ ἀπαρατήρητος μεταβαλλόμενης, καὶ ἡ διαφορά πηγάσει κυρίως ἐκ τῶν ἐξόδων τῆς διατηρήσεως, ἐλαχίστων κατ' ἀναλογίαν.

Διαντατικῶς ἀπὸ εἰπεῖν ὅτι καὶ ὅλας τὰς ἐπομένους καὶ μετὰ δοκιμασίαν ὅτι ἐν τῇ καινοτομίᾳ τοῦ Μιδλντ προτρέψουσα τῷ κοινῷ ὅταν τῆς τρίτης τάξεως εἰς ὅλας τὰς ἀμείζοντοισι, ἐπέτυχεν ἐντέλως.

Τὰ ἀνωτέρω μνημονεύοντα ἀποτελέσματα ἀνῆλθον ἐν ὅλῳ εἰς τὰς ἀγγλικὰς γραμμάς αἰτίαι πᾶσαι, λόγῳ διαγωνισμοῦ παρεβέβησαν συγχρόνως μετὰ τοῦ Μιδλντ τὴν γενικεύσιν τῆς τρίτης θέσεως. Ἰνα καλῶς ἐνηνοθῶσιν αἱ λόγοι οἱ παροτρύνοντες τὴν ἐπιχειρηματικὴν ταύτην ἐταιρείαν εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτῇ τινος νεωτερισμοῦ διὰ τὸν 1 ἰανουαρίου 1875 δέον νὰ ἐξετάσθαι τὸ ἐπενεχθὲν ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῆς γραμμῆς ταύτης ἐκ τῆς ῥιζικῆς μεταβολῆς τοῦ συστήματος αὐτῆς.

Τῇ 1870 αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῶν οδοῦ πορῶν μόνον τοῦ Μιδλντ ἦσαν 28,440,325 γράμκων ἡτοὶ 4,962,450 τῆς πρῶτης θέσεως, 8,760,750 τῆς δευτέρας, 13,992,850 τῆς τρίτης καὶ 794,215 τῶν συνδρομαί. Τῇ 1873 αἱ εἰσπράξεις ἀνῆλθον ἐν συνόλῳ εἰς 35,762,300 γράμκων ὡς 5,274,550 τῆς πρῶτης θέσεως, 4,375,000 τῆς δευτέρας, 24,583,000 τῆς τρίτης καὶ 1,168,450 τῶν συνδρομαί. Ἀλλ' ὅταν

εἰς μετὰ δοκιμασίαν διετῇ τοῦ νέου συστήματος, αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῶν οδοῦ πορῶν ἤσαν κατὰ 20,4 τοῖς 100. Πρῶτη θέσις ἤσαν κατὰ 6 τοῖς 100, ἡ δευτέρα ἡλαττοῦτο κατὰ 45 τοῖς 100. Ἀλλ' ἡ τρίτη αὐτῶν κατὰ 75 καὶ 1/2 τοῖς 100, αἱ δὲ συνδρομαὶ κατὰ 46,8 τοῖς 100. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς γενικεύσεως τῆς τρίτης θέσεως ἐπλήθυνε τὸ ὅλον τῶν εἰσπράξεων τοῦ Μιδλντ κατὰ 2 ἐν πλείονος καὶ τὰς εἰσπράξεις τῆς τρίτης θέσεως εἰς τρία τέταρτα, ἄνευ μεταβολῆς ἀξιοσημειώτου εἰς τὰ γενικά ἐξόδα.

Οἱ διευθυνταὶ τοῦ Μιδλντ βλέποντες ἐν τῇ αὐτῇ ταύτην τὴν διάθεσιν τοῦ κοινῷ εἰς τὸ ὁδοιπορεῖν διὰ δαπάνης μικρᾶς ἀνῆλθον τὴν πρῶτην τοῦ εὐνοῦσαι τὴν διάθεσιν ταύτην καταργούντες τὴν δευτέραν θέσιν, ἀντικαθιστῶντες δὲ ταύτην διὰ τῆς νῦν πρῶτης, καὶ ἐλαττοῦντες ἐν σμικρῷ τὴν τιμὴν τῶν εἰσπράξεων τῆς δευτέρας. Οἱ πλοῦστοι οδοῦ πορῶν οἱ ἐπιθυμούντες τὴν πολυτελείαν καὶ τὴν μοναξίαν θέλουσιν εἶναι πληρόντες μικρὰν τινα αὐξήσιν ἐπὶ τοῦ σιδηρῶν τιμολογίου τῆς πρῶτης, καὶ τὴν χρῆσιν τῶν ἀμειζονομένων ἀμείζον ὁμοειδῶν pullen an-cars (ἀνδροπορείας).

Καὶ ἄλλαν πρὸς τὴν ῥιζικὴν μεταβολὴν εἰς τὰς παρῶσας εἰς προπαιθεῖν νὰ φέρῃ ἡ ἐταιρία Μιδλντ, ἀλλ' ὁ νεωτερισμὸς οὗτος ἀπὸ ἀπορῶν εἰς σημαντικὰ μέρη τοῦ ὕλικου ἀποκοινοῦται ἰσχυρῶς ὡς τὸν ἄλλον ἐταιρείαν. Λόγῳ γίνεται περὶ αὐτῶν, ἀντικαθιστῶν

